YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO
13 päivänä helmikuuta 1996 *

Asiassa C-143/93,

jonka Tariefcommissie te Amsterdam on saattanut ETY:n perustamissopimuksen 177 artiklan mukaisesti yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa

Gebroeders van Es Douane Agenten BV

vastaan

Inspecteur der invoerrechten en accijnzen

ennakkoratkaisun tavaroiden luokittelusta yhteisen tullitariffin alanimikkeeseen 23.04 B 27 päivänä helmikuuta 1974 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 482/74 (EYVL L 57, s. 23) tulkinnasta ja pätevyydestä,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN,

toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat C. N. Kakouris ja G. Hirsch sekä tuomarit G. F. Mancini, F. A. Schockweiler, J. C. Moitinho de Almeida, P. J. G. Kapteyn, J. L. Murray (esittelevä tuomari), P. Jann, H. Ragnemalm ja L. Sevón,

* Oikeudenkäyntikieli: hollanti.

julkisasiamies: M. B. Elmer,
kirjaaja: R. Grass,

ottaen huomioon kirjalliset huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

— Pell Nederland BV ja Gebroeders van Es Douane Agenten BV, edustajinaan asianajajat H. J. Bronkhorst, Haag, ja E. H. Pijnacker Hordijk, Amsterdam,

— Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään oikeudellinen neuvonantaja H. van Lier ja oikeudellisen yksikön virkamies F. de Sousa Fialho, avustajanaan asianajaja J. Stuyck, Bryssel,

ottaen huomioon suullista käsittelyä varten laaditun kertomuksen,

kuultuaan Gebroeders van Es Douane Agenten BV:n, edustajinaan asianajajat E. H. Pijnacker Hordijk ja T. P. J. van Oers, Haag, ja komission, asiamiehinään H. van Lier ja J. Stuyck, esittämät suulliset huomautukset 18.5.1994 pidetyssä istunnossa,

kuultuaan julkisasiamies C. Gulmannin 12.7.1994 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

ottaen huomioon suullisen käsittelyn aloittamisesta uudestaan 25.1.1995 annetun määräyksen,

kuultuaan julkisasiamies M. B. Elmerin 20.6.1995 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Tariefcommissie te Amsterdam on 1.2.1993 tekemällään ja yhteisöjen tuomioistuimeen 5.4.1993 saapuneella päätöksellä esittänyt ETY:n perustamissopimuksen 177 artiklan mukaisesti kaksi ennakkoratkaisukysymystä tavaroiden luokittelusta yhteisen tullitariffin alanimikkeeseen 23.04 B 27 päivänä helmikuuta 1974 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 482/74 (EYVL L 57, s. 23, jäljempänä asetus N:o 482/74) tulkinnasta ja pätevyydestä.

2 Nämä kysymykset on esitetty Gebroeders van Es Douane Agenten BV:n (jäljempänä Van Es) ja Rotterdamin Inspecteur der invoerrechten en accijnzenin välisessä oikeudenkäynnissä.

3 Yhteisen tullitariffin nimikkeistö, joka oli voimassa 1.1.1988 saakka, oli otettu käyttöön yhteisestä tullitariffista 28 päivänä kesäkuuta 1968 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 950/68 (EYVL L 172, s. 1, jäljempänä asetus N:o 950/68). Tullinimikkeistön 23 ryhmän otsikkona oli "Elintarviketeollisuuden jätetuotteet;

valmistettu rehu". Nimikkeeseen 23.04 luokitellaan "Öljykakut ja muut kasviöljyjen erottamisessa syntyneet jätetuotteet (muut kuin öljyä puhdistettaessa syntyneet)".

4 Nimike 23.04 jakaantuu alanimikkeisiin seuraavasti:

"A. Öljykakut ja muut oliiviöljyn erottamisessa syntyneet jätetuotteet

B. Muut."

5 Neuvosto antoi 16.1.1969 yhteisen tullitariffin nimikkeistön yhdenmukaiseksi soveltamiseksi toteutettavista toimenpiteistä asetuksen (ETY) N:o 97/69 (EYVL L 14, s. 1, jäljempänä asetus N:o 97/69), jolla komissio valtuutettiin antamaan yhteisen tullitariffin nimikkeistön soveltamisessa tavaroiden luokittelemiseksi tarvittavat säännökset.

6 Komissio antoi 27.1.1974 tämän asetuksen perusteella asetuksen N:o 482/74. Tämän asetuksen 1 artiklassa todetaan seuraavaa:

"Öljyn erottamisessa maissinalkioista liuottimilla tai puristamalla saadut jätetuotteet kuuluvat yhteisen tullitariffin alanimikkeeseen 23.04 B ainoastaan,

jos niillä on samanaikaisesti kuiva-aineen painosta laskettuina seuraavat pitoisuudet:

1. kun tuotteiden rasva-ainepitoisuus on vähemmän kuin 3 prosenttia:

— tärkkelyspitoisuus: pienempi kuin 45 prosenttia,

— valkuaisainepitoisuus (typpipitoisuus x 6,25): vähintään 11,5 prosenttia,

2. kun tuotteiden rasva-ainepitoisuus on vähintään 3 prosenttia ja enintään 8 prosenttia:

— tärkkelyspitoisuus: pienempi kuin 45 prosenttia,

— valkuaisainepitoisuus (typpipitoisuus x 6,25): vähintään 13 prosenttia.

Nämä jätetuotteet eivät myöskään saa sisältää aineksia, jotka eivät ole peräisin maissinjyvistä."

7 Tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista 23 päivänä heinäkuuta 1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 (EYVL L 256, s. 1, jäljempänä asetus N:o 2658/87) 16 artiklalla on sittemmin kumottu asetukset N:o 950/68 ja N:o 97/69 1.1.1988 alkaen. Tässä asetuksessa nimikkeet 2302 10 90 ja 2306 90 91 kuuluvat yhdistetyn nimikkeistön 23 ryhmään, jonka otsikko on "Elintarviketeollisuuden jätetuotteet ja jätteet; valmistettu rehu".

Alanimikkeen 2302 10 90 sisältö on seuraava:

"2302	Leseet, lesejauhot ja muut viljan tai palkoviljan seulomisessa, jauhamisessa tai muussa käsittelyssä syntyneet jätetuotteet, myös pelleteiksi valmistetut:
2302 10	— maissista peräisin olevat:
2302 10 10	— — tärkkelyspitoisuus enintään 35 painoprosenttia
2302 10 90	— — muut."

Nimike 2306 90 91 puolestaan kuuluu seuraavasti:

"2306	Öljykakut ja muut kasvirasvojen tai -öljyjen erottamisessa syntyneet kiinteät jätetuotteet, myös jauhetut tai pelleteiksi valmistetut, muut kuin nimikkeisiin 2304 ja 2305 kuuluvat, jotka ovat peräisin:
— —	

2306 90 — muut:

— — öljykakut ja muut oliiviöljyn erottamisessa syntyneet jätetuotteet:

2306 90 11 — — — joissa on enintään 3 painoprosenttia oliiviöljyä

2306 90 19 — — — joissa on enemmän kuin 3 painoprosenttia oliiviöljyä

— — muut:

2306 90 91 — — — maissinjyvien alkioista

2306 90 93 — — — seesaminsiemenistä

2306 90 99 — — — muut".

8 Asetuksen N:o 2658/87 muuttamisesta 7 päivänä helmikuuta 1991 annetulla komission asetuksella (ETY) N:o 315/91 (EYVL L 37, s. 24), joka tuli

voimaan 1.4.1991, lisättiin yhdistetyn nimikkeistön 23 ryhmään nimikettä 2306 90 91 koskeva lisähuomautus. Tämä lisähuomautus kuuluu seuraavasti:

"Alanimikkeeseen 2306 90 91 kuuluvat ainoastaan maissinalkioista öljyä erotettaessa syntyneet jätetuotteet, lukuun ottamatta tuotteita, joissa on maissinjyvien osista peräisin olevia aineosia, jotka eivät ole olleet mukana öljyä erotettaessa ja jotka on lisätty valmistuksen jälkeen".

9 Asetuksen N:o 2658/87 15 artiklan 1 kohdassa säännellään vanhasta järjestelmästä uuteen siirtymistä seuraavasti:

"1. Yhdistettyyn nimikkeistöön perustuvilla tavaroiden koodeilla ja kuvauksilla korvataan yhteisen tullitariffin ja Nimexen nimikkeistöihin perustuvat koodit ja kuvaukset, edellä sanotun kuitenkaan rajoittamatta yhteisön ennen tämän asetuksen voimaantuloa tekemien, kyseisiin nimikkeistöihin viittaavien kansainvälisten sopimusten sekä niiden soveltamiseksi annettujen säädösten soveltamista.

Komissio tekee vastaavat muutokset tariffi- tai tilastonimikkeistöä sisältäviin yhteisön säädöksiin".

10 Komissio on antanut seuraavat kolme asetusta tämän säännöksen perusteella: 31 päivänä joulukuuta 1987 voimassa olleen yhteisen tullitariffin nimikkeistön perusteella vahvistettujen koodien korvaamisesta yhdistetyn nimikkeistön perusteella

vahvistetuilla koodeilla tietyissä tavaroiden luokittelua koskevissa asetuksissa 14 päivänä maaliskuuta 1989 annetun asetuksen (ETY) N:o 646/89 (EYVL L 71, s. 20, jäljempänä asetus N:o 646/89), 31 päivänä joulukuuta 1987 voimassa olleen yhteisen tullitariffin nimikkeistön perusteella vahvistettujen koodien korvaamisesta yhdistetyn nimikkeistön perusteella vahvistetuilla koodeilla tietyissä tavaroiden luokittelua koskevissa asetuksissa 24 päivänä syyskuuta 1990 annetun asetuksen (ETY) N:o 2723/90 (EYVL L 261, s. 24, jäljempänä asetus N:o 2723/90) ja 31 päivänä joulukuuta 1987 voimassa olleen yhteisen tullitariffin nimikkeistön perusteella vahvistettujen koodien korvaamisesta yhdistetyn nimikkeistön perusteella vahvistetuilla koodeilla tietyissä tavaroiden luokittelua koskevissa asetuksissa 16 päivänä heinäkuuta 1991 annetun asetuksen (ETY) N:o 2080/91 (EYVL L 193, s. 6).

11 Asetuksen N:o 646/89 johdanto-osassa täsmennetään, että

"asetuksen (ETY) N:o 2658/87 15 artiklan 1 kohdan mukaisesti 31 päivänä joulukuuta 1987 voimassa olleen yhteisen tullitariffin nimikkeistön perusteella vahvistetut koodit ja tavaran kuvaukset korvataan yhdistetyn nimikkeistön perusteella vahvistetuilla koodeilla ja tavaran kuvauksilla, ja

tästä syystä on aiheellista muuttaa selvyyden ja yksinkertaisuuden vuoksi näistä asetuksista niitä, joilla on käytännön merkitystä ja joiden muuntaminen ei aiheuta olennaista muutosta".

12 Ensiksi mainittu perustelukappale toistetaan sellaisenaan asetuksessa N:o 2723/90. Tätä perustelukappaletta seuraa toinen, sisällöltään seuraavanlainen perustelukappale:

"tästä syystä olisi muutettava näistä asetuksista niitä, joilla on käytännön merkitystä ja joiden muuntaminen ei aiheuta merkittävää muutosta, ja täydentää

näin ensimmäistä asetussarjaa, jota on jo mukautettu komission asetuksella (ETY) N:o 646/89."

13 Yhdessäkään näistä asetuksista ei mainita asetusta N:o 482/74.

14 Van Es toi 8.12.1988 ja 12.2.1989 Alankomaihin neljä erää Argentiinasta peräisin olevia ja Pell Nederland BV -nimiselle yhtiölle kuuluvia, maissinalkioista syntyneitä jätetuotteita.

15 Esitettyjen asiakirjojen mukaan nämä neljä erää luokiteltiin maahantuonnin yhteydessä tehdyssä ilmoituksessa yhdistetyn nimikkeistön, sellaisena kuin se oli otettu käyttöön asetuksella N:o 2658/87 1.1.1988 alkaen, alanimikkeeseen 2306 90 91, eikä asetusta N:o 482/74 mainittu tässä yhteydessä. Tämän luokittelun vuoksi minkäänlaista tuontitullia tai maatalousmaksua ei peritty.

16 Kyseiset tavarat luokitettiin uudelleen Rotterdamin Inspecteur der invoerrechten en accijnzenin suorittaman tarkastuksen jälkeen yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeeseen 2302 10 90 asetuksen N:o 482/74 perusteella. Suoritetut kokeet paljastivat nimittäin, että tuotteiden rasva-ainepitoisuus oli vähemmän kuin 3 prosenttia, valkuaisainepitoisuus (kuiva-aineen painosta laskettuna) vähintään 11,5 prosenttia ja tärkkelyspitoisuus (kuiva-aineen painosta laskettuna) yli 45 prosenttia. Näistä neljästä erästä määrättiin siten suoritettavaksi yhteensä 1 197 831 Alankomaiden guldenin (NLG) suuruinen maatalousmaksu.

17 Koska nimikkeeseen 2302 10 90 luokittelua koskevasta päätöksestä tehty oikaisuvaatimus hylättiin, asiasta nostettiin kanne 1.10.1990 Tariefcommissie te Amsterdamissa.

18 Van Es vastusti asetuksen N:o 482/74 soveltamista esillä olevassa asiassa. Se katsoi nimittäin, että tämä asetus on lakannut olemasta voimassa, koska asetukset N:o 950/68 ja N:o 97/69 oli kumottu asetuksella N:o 2658/87. Van Es katsoi myös, että vaikka asetus N:o 482/74 olisi edelleen voimassa, se on pätemätön sillä perusteella, että sen 1 artiklalla muutettaisiin yhteisen tullitariffin nimikkeen 23.04 B sisältöä.

19 Kansallinen tuomioistuin katsoi, että siinä vireillä olevan asian ratkaisu edellytti kyseisten yhteisön säännösten tulkintaa ja niiden pätevyyden arviointia, ja siksi se päätti lykätä asian käsittelyä, kunnes yhteisöjen tuomioistuin on vastannut seuraaviin ennakkoratkaisukysymyksiin:

"1) Onko asetus N:o 482/74 edelleen voimassa näiden neljän tuonti-ilmoituksen osalta nykyistä yhteistä tullitariffia koskevan asetuksen 16 artiklan säännöksistä huolimatta?

2) Mikäli vastaus ensimmäiseen kysymykseen on myöntävä, voidaanko asetusta N:o 482/74 soveltaa pätevästi nykyisen yhteisen tullitariffin nimikkeeseen 2306 90 91 kuuluvien tavaroiden luokittelussa, vaikka itse nimikkeessä ei mainita minkäänlaista maissista öljyä erotettaessa syntyneiden jätetuotteiden tärkkelyspitoisuuden suuruutta koskevaa perustetta?"

Ensimmäinen kysymys

20 Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen tämä kysymys koskee sitä, voidaanko asetusta N:o 482/74 soveltaa sellaisista tavaroista tehtyihin ilmoituksiin, jotka on tuotu sen jälkeen, kun yhdistetty nimikkeistö tuli voimaan 1.1.1988.

21 Pääasian kantaja katsoo, että asetus N:o 482/74 on lakannut olemasta voimassa asetuksen N:o 97/69 kumoamisen vuoksi. Se katsoo nimittäin, että asetus lakkaa olemasta voimassa, kun sen perusteena oleva säädös kumotaan, ellei tälle asetukselle anneta uutta oikeudellista perustaa, jota asetukselle N:o 482/74 ei ole annettu.

22 Jotta voitaisiin arvioida, onko asetus N:o 482/74 lakannut olemasta voimassa 1.1.1988 asetuksen N:o 97/69 kumoamisen vuoksi, kuten pääasian kantaja väittää, on syytä aluksi selvittää, onko neuvosto säätänyt kumottuun asetukseen perustuvien komission antamien säädösten asemasta asetuksessaan N:o 2658/87. Vain siinä tapauksessa, että asetuksessa N:o 2658/87 ei mainita edellä mainitusta seikasta mitään, on tutkittava, voitaisiinko asiassa soveltaa jotakin yhteisön oikeuden yleistä periaatetta.

23 Asetuksen N:o 2658/87 osalta on todettava, että 15 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa mainitaan ainoastaan tariffi- tai tilastonimikkeistöä sisältäviin yhteisön säädöksiin tehtävät muutokset, mikä viittaa siten siihen, ettei neuvoston tarkoituksena ole suinkaan ollut katsoa kaikkien näiden säädösten lakanneen olemasta voimassa pelkästään siitä syystä, että asetus N:o 97/69 on kumottu.

24 Asetuksen N:o 2658/87 viimeistä edellinen perustelukappale tukee tällaista päätelmää. Vaikka siinä todetaankin, että "yhdistetyn nimikkeistön muodostamisen johdosta useita, erityisesti yhteistä maatalouspolitiikkaa koskevia yhteisön säädöksiä

on mukautettava siten, että niissä otetaan huomioon yhdistetyn nimikkeistön käyttö", siinä ei kuitenkaan samalla mainita, että näiden säädösten pitää ensin lakata olemasta voimassa.

25 Pääasian kantaja väittää myös, että koska asetukseen N:o 97/69 perustuvia yhteisön säädöksiä ei ole muutettu, ne ovat menettäneet merkityksensä asetukseen N:o 950/68 sisältyvien tavaroiden kuvausten ja koodausten sekä asetuksessa N:o 2658/87 käytettyjen tavaroiden kuvausten ja koodausten välisten erojen vuoksi. Kantaja vastustaa lisäksi sitä, että asetuksen N:o 482/74 kaltaisia luokitteluasetuksia voidaan pitää implisiittisesti mukautettuina asetuksella N:o 2658/87 käyttöön otetulla uudella yhdistetyllä nimikkeistöllä, koska tällainen mukauttaminen olisi sen mukaan oikeusvarmuuden periaatteen vastaista.

26 Asetuksen N:o 2658/87 15 artiklan 1 kohdan ensimmäisestä alakohdasta ilmenee, että yhteisön säädöksiin sisältyvät viittaukset yhteisen tullitariffin nimikkeistöön perustuviin tavaroiden koodeihin ja kuvauksiin on korvattu implisiittisesti viittauksilla asetuksessa N:o 2658/87 mainittuihin tavaroiden koodeihin ja kuvauksiin.

27 Tällöin jää kuitenkin jäljelle esitettävä kysymys oikeusvarmuudesta. On syytä muistuttaa tältä osin siitä, että oikeusvarmuuden periaate on yhteisön oikeuden perusperiaate (ks. tältä osin yhdistetyt asiat 205/82—215/82, Deutsche Milchkontor, tuomio 21.9.1983, Kok. 1983, s. 2633), joka edellyttää erityisesti, että verovelvolliselle velvoitteita asettavat säännökset ovat selviä ja täsmällisiä, jotta verovelvollinen voisi riittävällä varmuudella saada tiedon oikeuksistaan ja velvollisuuksistaan ja ryhtyä asianmukaisiin toimenpiteisiin (ks. asia 169/80, Gondrand Frères, tuomio 9.7.1981, Kok. 1981, s. 1931 ja yhdistetyt asiat 92/87 ja 93/87, komissio v. Ranska ja Yhdistynyt kuningaskunta, tuomio 22.2.1989, Kok. 1989, s. 405).

28 Tätä periaatetta on sovellettu 15 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa, jossa säädetään, että komissio tekee vastaavat muutokset tariffi- tai tilastonimikkeistöä sisältäviin yhteisön säädöksiin.

29 Toisin kuin mitä komissio väittää kirjallisissa huomautuksissaan, tällä säännöksellä ei nimittäin anneta komissiolle ainoastaan valtuutta mukauttaa teknisesti yhteisön säädökset uuteen yhdistettyyn nimikkeistöön. Siinä kehotetaan komissiota muuttamaan nimenomaisesti sellaiset asetukseen 97/69 perustuvat asetukset, joilla yhdistettyyn nimikkeistöön siirryttäessä on vielä käytännön merkitystä, ja tämän tarkoituksena on se, että yksityiset oikeussubjektit voisivat riittävällä varmuudella saada tiedon oikeuksistaan ja velvollisuuksistaan ja ryhtyä asianmukaisiin toimenpiteisiin. Mikäli tällaisia mukautuksia ei ole tehty, näillä oikeussubjekteilla voisi olla vaikeuksia saada täsmällistä tietoa oikeudellisesta asemastaan. Lisäksi on korostettava, että komissio itse on asetustensa N:o 646/89 ja N:o 2723/93 perustelukappaleissa tunnustanut, että tietyillä yhteisen tullitariffin nimikkeistöön perustuvilla säädöksillä ei ollut asetuksen N:o 2658/87 tultua voimaan enää varsinaista käytännön merkitystä ja että oli syytä tällöin "selvyyden ja yksinkertaisuuden vuoksi" muuttaa näistä asetuksista niitä, joilla oli yhä tällaista merkitystä.

30 Sitä, että komission velvollisuutena on muuttaa nimenomaisesti asetukseen N:o 97/69 perustuvia sellaisia asetuksia, joilla yhdistettyyn nimikkeistöön siirryttäessä on vielä käytännön merkitystä, tukevat sitä paitsi englannin- ja espanjankielisissä versioissa käytetyt ilmaisut "shall be amended" ja "serán modificados" ottaen lisäksi huomioon sen, ettei muunkielisissä versioissa käytetä minkäänlaista merkitykseltään päinvastaista ilmaisua.

31 Koska asetukseen N:o 97/69 perustuvia yhteisön säädöksiä ei ole mukautettu, on siten tarkastettava, oliko yksityisillä oikeussubjekteilla ollut mahdollisuus saada täsmällistä tietoa oikeudellisesta asemastaan.

32 Tältä osin asetuksen N:o 950/68 23 ryhmän alanimikkeiden ja asetuksen N:o 2658/87 23 ryhmän alanimikkeiden välisten huomattavien erojen vuoksi yksityisillä oikeussubjekteilla ei ole mahdollisuutta määritellä täsmällisesti komission asetuksen N:o 482/74 ulottuvuutta neuvoston asetuksen N:o 2658/87 23 ryhmän säännöksiin nähden.

33 Näin ollen on syytä vastata ensimmäiseen kysymykseen, että koska komissio ei ole mukauttanut asetuksen N:o 2658/87 15 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti asetusta N:o 482/74, viimeksi mainittua asetusta ei voida soveltaa 1.1.1988 jälkeistä tuontia koskeviin ilmoituksiin, koska tämän mukauttamatta jäämisen vuoksi yksityisillä oikeussubjekteilla ei ole mahdollisuutta määritellä täsmällisesti asetuksen N:o 482/74 ulottuvuutta.

Toinen kysymys

34 Ottaen huomioon ensimmäiseen kysymykseen annetun vastauksen toiseen kysymykseen ei ole tarpeen vastata.

Oikeudenkäyntikulut

35 Yhteisöjen tuomioistuimelle huomautuksensa esittäneelle Euroopan yhteisöjen komissiolle aiheutuneita oikeudenkäyntikuluja ei voida määrätä korvattaviksi. Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN

on ratkaissut Tariefcommissie te Amsterdamin 1.2.1993 tekemällä päätöksellä esittämät kysymykset seuraavasti:

Koska komissio ei ole mukauttanut asetuksen N:o 2658/87 15 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti tavaroiden luokittelusta yhteisen tullitariffin alanimikkeeseen 23.04 B 27 päivänä helmikuuta 1974 annettua komission asetusta (ETY) N:o 482/74, viimeksi mainittua asetusta ei voida soveltaa 1.1.1988 jälkeistä tuontia koskeviin ilmoituksiin, koska tämän mukauttamatta jäämisen vuoksi yksityisillä oikeussubjekteilla ei ole mahdollisuutta määritellä täsmällisesti asetuksen N:o 482/74 ulottuvuutta.

Rodríguez Iglesias Kakouris Hirsch

Mancini Schockweiler

Moitinho de Almeida Kapteyn Murray

Jann Ragnemalm Sevón

Julistettiin Luxemburgissa 13 päivänä helmikuuta 1996.

R. Grass G. C. Rodríguez Iglesias

kirjaaja presidentti